

een nieuwe groene doek....

In mijn computer vond ik notities terug waaruit bleek dat ik in oktober /november 2005 begon met het vilten van de antependia voor de Lukaskerk.

18 jaar geleden...

Steeds 2 doeken en een stola.

En nog steeds zijn ze er nog en in goede staat.

Op eentje na. De groene die aan de lessenaar hoort is verdwenen..

Maar nu is er een nieuwe.

Inmiddels werk ik met hele andere technieken en ook omdat de toen gebruikte materialen niet meer beschikbaar zijn ziet deze er dus anders uit.

Dit doek is geprint met bladeren. Een techniek die we botanisch printen of ecoprinten noemen. Echte bladeren leg je op stof, je rolt het heel strak op en zo'n pakketje wordt gestoomd. Met als gevolg een uitwisseling met van alles wat er in een blad zit en de stof. Kleur en vorm wordt achtergelaten.

De stof die ik heb gebruikt is linnen. Antiek linnen uit ong 1910. Onze voormoeders spinnen het vlas wat ze zelf verbouwden tot linnen garen en weefden daar doeken van. Die doeken zijn steeds ongeveer 70 cm breed, zo breed als hun weefgetouw. Daar maakten ze dan lakens van en kleding en alles wat ze verder nodig hadden. En hoewel mijn moeder en oma nooit gesponnen en geweven hebben vind ik het een mooi idee dat deze doek handgemaakt is door vrouwen die ons voorgingen. Symbolisch verbind ik dat met de vrouwen die ons hier, in de Lukaskerk voor gingen. Al die vrouwen die luisterden en baden, zongen, actief waren, geraakt werden en geïnspireerd.

De achterkant van dit doek is gevoerd met een dunne wollen stof. Daartussen zitten ook stukjes stof van een jasje van Klaas. Omdat het zulke fijne stof was maar ook omdat hij nu zichtbaar hier aanwezig is. In hem eren we al die andere mannen die hier ooit in de Lukaskerk kerkten, die luisterden en baden, actief waren, zongen, geraakt werden, geïnspireerd.

De stof als symbool voor al onze 'voorgangers'.

Daarop zoals gezegd een botanische print van diverse bladeren en bloemen. Zo'n print is voor mij meer dan alleen een mooie vorm of kleur. Het is ook een markering van hier en nu. Dit blad, deze bloem, en wij hier, nu vandaag. Zoals we hier zitten luisteren passief of actief zijn, zingen, bidden, en hopelijk geïnspireerd raken.

En daar overheen ben ik gaan borduren. Met groen en goud.

Zodat er een tuin onstond, een geheime tuin waarin je mag dwalen en verdwalen, waarin je mag schuilen en ontdekken. Waar groei en vergankelijkheid naast elkaar mogen bestaan, krachtig goud en teer groen.

Met de wens dat het nog maar minstens 18 jaar mag hangen.

En dat het mag bijdragen aan het goede, aan groei en hoop en toekomst.

11 november 2023

Elly Poldervaart Sekeris